

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat, Compania Aeriană „Air Moldova”,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Elenei Ivleva, avocatul Andrei Roșca împotriva Întreprinderii de Stat, Compania Aeriană „Air Moldova” cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2015 reprezentantul Elenei Ivleva, avocatul Andrei Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat, Compania Aeriană „Air Moldova” (în continuare – ÎS CA „Air Moldova”) cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 21 iunie 2014 a folosit serviciile acordate de ÎS CA „Air Moldova”, zburînd pe cursa Toronto-Roma-Chișinău (AZ651, 9U892) biletele fiind procurate de la ÎS CA „Air Moldova”, iar timpul decolării cursei 9U892 a fost schimbat de ultima cu o oră mai târziu.

Susține că, înainte de îmbarcare a transmis cărașului bagajul, iar pentru a treia valiză ca bagaj suplimentar a mai achitat 75 de dolari canadieni.

Relatează că la aterizare în Chișinău nu a primit bagajul, deoarece două locuri de bagaj au fost pierdute. Ulterior un loc de bagaj a fost găsit și restituit, iar bagajul AZ319297 cu greutatea de 26 kg nu a fost găsit și returnat dînzei.

Menționează că, a înaintat o reclamație în care a descris conținutul valizei pierdute, cu indicarea prețurilor la fiecare bun în sumă totală de 940 de dolari SUA și 800 de euro, precum și costul de transportare a bagajului AZ319297 fiind de 75 de dolari canadieni, însă nu a primit nici un răspuns și nu i s-a restituit bagajul pierdut.

Consideră că din cauza prestării serviciilor necorespunzătoare de către pîrît i s-a cauzat prejudicii materiale și morale care urmează a fi compensate.

În urma concretizării acțiunii, solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul ÎS CA „Air Moldova” a sumei de 1000 DST (Drepturi Speciale de Tragere), la cursul oficial al BNM la momentul executării hotărîrii cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 75 de dolari canadieni, în lei moldovenești la cursul oficial al BNM la momentul executării hotărîrii cu titlu de cheltuieli pentru transportarea bagajului, a sumei de

100000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3190 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 mai 2016 s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat din contul ÎS CA "Air Moldova" în beneficiul Elenei Ivleva prejudiciul material în mărime de 200 de euro, cu titlu de compensație pentru pierderea bagajului, suma de 75 de dolari canadieni cu titlu de cost pentru transportul bagajului, suma de 2000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată în mărime de 3190 de lei, în rest acțiunea s-a respins.

Prima instanță a reținut că, ÎS CA „Air Moldova” avînd calitate de cărauș a prestat servicii necorespunzătoare prin faptul pierderii bagajului reclamantei AZ319297.

Totodată, prima instanță a conchis că reclamanta nu a probat un prejudiciu mai mare de 200 de euro, sumă stabilită în actul de constatare nr.90 din 30 septembrie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎS CA „Air Moldova”, s-a admis apelul declarat de reprezentantul apelantei, Ivleva Elena, avocatul Roșca Andrei, s-a modificat hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 mai 2016, în partea mărimii compensației bagajului pierdut, prin majorarea cuantumului compensației pentru pierderea bagajului de la 200 de euro la 28077,40 de lei, ce constituie mărimea a 1000 DST, s-a încasat de la ÎS CA „Air Moldova” în folosul Elenei Ivleva suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, iar în rest hotărîrea s-a menținut.

În susținerea poziției, instanța de apel a reținut că potrivit art.17 alin.(2) din Convenția pentru unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internațional, încheiat la Montreal la 28 mai 1999, care prevede că, transportatorul este răspunzător pentru daunele survenite datorită distrugerii, pierderii sau deteriorării bagajului înregistrat, ÎS CA „Air Moldova” în calitate de transportator răspunde pentru bagajul pierdut a apelantei Ivleva Elena.

La fel, instanța de apel a conchis că, Ivleva Elena avînd un bagaj pierdut cu o greutate de 26 kg, acesteia i se cuvine o compensație în mărime maximă de 1000 DST reieșind din prevederile art.22 alin.(2) din Convenția citată mai sus, care prevede că răspunderea transportatorului în caz de pierdere a bagajului este limitată la suma de 1000 DST.

La data de 20 ianuarie 2017 ÎS CA „Air Moldova” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a relatat motivele de fapt ale pricinii invocînd că, instanțele inferioare nu au aplicat corect art. 268 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Codul civil, s-a constatat că pierderea bagajului nu a avut loc la bordul aeronavei recurentului, de asemenea consideră că, bagajul nici nu a fost predat de către căraușul Alitalia pentru încărcare la bordul navei recurentului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră cererea de recurs ca fiind depusă în termen în condițiile în care la materialele cauzei lipsesc probe ce ar atesta momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel pentru a verifica respectarea termenului de demarare a căii de atac.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele inferioare nu au aplicat corect art. 268 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Codul civil, nu pot fi reținute, or speța a fost soluționată cu respectarea termenului special de prescripție extinctivă reieșind din reglementările dispozițiilor art.7 din Codul civil în raport cu a celor cuprinse în Convenția pentru unificarea unor reguli privitoare la transportul aerian internațional, semnată la Varșovia la 12 octombrie 1929, la care Republica Moldova este parte, unde la art. 29 alin.(1) prevede că, acțiunea de responsabilitate trebuie să fie intentată, sub pedeapsa pierderii dreptului, în termen de doi ani, cu începere de la sosirea la destinație sau din ziua în care aeronava ar fi trebuit să sosească, sau a opririi transportului.

Constatarea că pierderea bagajului nu a avut loc la bordul aeronavei recurentului precum și că bagajul nici nu a fost predat de către cărașul Alitalia pentru încărcare la bordul navei recurentului nu pot fi reținute, deoarece prin actul de constatare nr.90 din 30 septembrie 2014 (f.d.52), precum și din raportul de neregularitate a proprietății (f.d.35) s-a constatat înregistrarea bagajul AZ319297 la cursa AZ651/9U892 la data de 22 iunie 2014. Ba mai mult ca atât, dispoziția art. 18 alin.(1) din Convenția citată mai sus, prevede că, transportatorul e răspunzător de dauna ivită în caz de distrugere, de pierdere sau de avarie a bagajelor înregistrate sau a mărfurilor, când evenimentul ce a pricinuit dauna s-a produs în timpul călătoriei aeriene.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea de Stat, Compania Aeriană „Air Moldova” ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat, Compania Aeriană „Air Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță